

Feloldó szerkesztő:
FODOR KAROLY.
 HÍRDŐ: **SZEKELY VIKTOR.**
 Főmunkatárs:
BOTESCHILD ESZKIMOND.
 Közletések és hirdetések felvételének:
BOTESCHILD ESZKIMOND-nak
 a nagy irodájában.

Bajai Friss Ujság

Reggelente minden nap korán reggel
ELŐTÉRTEK ÁRAS:
 Baján házasok között 1 fillér 50 másod
 Másutt postai költséggel 1 fillér 50 másod

Fölmentett testvérgyilkos.

Készülődés Port-Artur ostromára.

Hamvak szállítása nagyban.

Micsoda ostrom indult meg hamvak után a vidéken? A királyi nagy ajándék utá, hogy Rákóczi fejedelem tetemét török földről hazaszállíthatjuk, a felszabadult lelkek nagyot lobbantak és immár ki szól Rákócziról, mikor minden valamire való helynek megvan a maga, idegen földön bujdosott hősi alakja. Nem szókol arról a mozgalomról, a mely Bercsényi vezér hamvaiért keletkezett; arról se, hogy a soproniak Liszt Ferenc koporsóit kívánják hazá. Arról sem, hogy Pozsony városa hamvaiban reklamálja Lisztet, arról sem, hogy egy borsodmegyei újság egyenesen követséget juttat a királyhoz a bihé magyar szercesen király: a Magyar László hamvainak hazaszállítása miatt. Hanem a mi megdöbbentett, az egy vidéki lapnak a szövege, volt polgármesterének, Telezdy Sámuel hamvainak haza szállításáról, közköltségen Karlsbadból, a hol elhunyt, élete virágjában polgármesterkedése harmadik esztendejében.

Minden nagyszerű ákezőnk így merül el a semmisségbe. Alig, hogy megszületik a nagy gondolat: ime, decentralizálják és egyetemes nemzeti lobbantás helyett egy-egy viskóban, egy-egy putriban kigyú a kegyelet mécsese. Ha nem volna annyira kifejlődve a helyi érdek az ország valamennyi táján, ha nem volna valamennyi zuggolyban anynyi helyiérdekű kitünőség, akiknek lágszava a lelkesedés helyi rözséjét meggyújtja és ha nem volna anynyi nemzeti hősiünk, mint amennyi a helyiérdekű lángelmék díj és illetékmentesen a nemzet számára ajándékoztak: ugy a nemzet kegyelele nem ugrádoznék a nagy Rákóczy fejedelem sírjától, fényes nevek kriptáján át alig emberek hamvaihoz.

Minék a jele ez az ugrádozás? Annak, hogy nincs egyetemes nemzeti érzésünk. Hogy történelmünk vezéralakjairól sokféle tanításban volt részünk és olyik magyar iskolában Radeckziről többet oktattak mint Rákócziról és a kilet nagyjainknak elősmertek, azokat elajándékozták oláhnak, horvátnak, tónak, csak nekünk nem adtak belőlük egyet sem.

Ha mindenki tudná, ki volt nekünk Rákóczy, dehogyan is háborgattak mellette a történelem számára egyáltalán vagy még ma nem eszedékes apró embereket, kivált most, a mikor még az is kétséges, hogy valósággal hazahozták-e ezt a nemzeti nagy ereklyét: Rákóczy hamvait?

A fölmentett testvérgyilkos.

Itünk róla már Deutch Miksáról, aki nem tudta nézni béna testvérenek szörnyű kínolását és őt megfojtotta. Itünk arról is, hogy a szerencsétlen gyilkost fölmentették. Ma a következő részletes tudósítást kaptuk a tárgyalásról:

Még nem ment feledésbe az a drámai esemény, amely a múlt év őszén Deutch Lajos helybeli lakos házában játszódott le. Az apának testét és lelkét gyötört betegségben sínylődő 19 éves Miksa fia kis Imre fivérét, akit az övéhez hasonló kór emésztett, — a gyónlotta, a mikor pedig önmaga ellen akarta gyilkoló tevért emelni, betegségében megbénult keze behanyatlott és életben maradt ő, akit a mai napig gyilkosnak tekinthetnek bárki ő aki fölött a tegnapi esküdtörzsök első napon tájkézett az esküdtörzsök.

A bíróság dr. Kiss István törvényszéki bíró előlétele alatt tárgyalta az ügyet, a melynek elintézésénél a törvényszék részéről még Knorr Kálmán és dr. Neusztler Antal törvényszéki bírák, mint szavazó bírák Kondor Jenő tör. jegyző, az esküdtörzsök pedig Jerffy Adolf korelnök előlétele alatt Dervalics Ákos, Dobrovics Mihály, Pales Lajos, Horváth Károly, Ir. Ter József, Király Sándor, Mager Károly, B. Peczely János, Rampa József, Rosentold József, Sugh Lajos, Schleifer Izidor, mint fő- és Reichenfeld Gyula, mint pótesküdt szerepeltek, vád képviselője dr. Orosdy Lajos kir. ügyész, a védő ügyvéd pedig dr. Weisz Lajos volt.

A tárgyaláson az elnyomott kedélyhangzat folytán, a melyet a vádlott szánalmasan belóg külseje a bíróságon és nagyszámú hallgatóságában, keltett, egész csendben folyt le. Elsőnek hallgatták ki a vádolót. A belóg testű és melancholikus kedélyállapotú fiatalember elcsinolt az eset részleteire nem tudott élesen vi szemlekezőni csak mikor a vizsgálóbíró előtti vallomást felolvasták, emlékezett teljesen vissza és ezt a vallomást teljesen helytelen hagyta. Az apa és anya kihallgatásá megkezdte a tör. törvényszék. Tanukul még szakcsinokot és a kezelő orvosokat, továbbá dr. Szegedi Károly és dr. Schwarz Károly szakterős orvosokat hallgatták meg, akik részint a két testvér betegségéről nyilatkoztak, másrészt a vádlott elmebeli állapotáról mondták el véleményüket.

A tárgyalás érdekesebb fordulópont-hoz ért, midőn Orosdy dr. felállt és előterjesztette a vádbeszédét. Mindjárt

A császár csókja.

Ö. csezségében a csók a vallási szertartások között is szerepet játszik, valamint az udvari ceremóniákra is. Újév napján ahogy a császár felöltözködve kilép hálószobájából, megcsókja az ajtó alatt őrt álló közkatonát.

kilenteli, hogy ő az eddigi gyilkosság vádát a vádlott javára szándékos emberölés vádjára változtatja és ebben kéri a vádlottat büntöské kimondani. Drámai mozzanatokban gazdag események színhelye volt Deutchék háza, ugymond ez események hatása uralkodnak az esküdtörzsön, de azt annál inkább sem oszadja, mert alóok magát sem tudja kivonni. Csakhogy most az igazságszolgáltatás termében vagyunk, a bírót tehát hagyja otthon mindennapi köntösét és lelke igazság szüallata szerint mondjon ítéletet. Tény az, hogy a vádlott

még pedig az orvosi vélemények szerint ép elmével, szabad akaratából ölt. Hogy már most ezen cselekedetének, amelynek büntethetőséget a szabad akarat megvolta megengedi, — egyéb lélektani motívumai is voltak, ezek nem a büntethetőség kizárását, hanem csupán a büntetés kiszabásánál alkalmazandó nyitító körülményeket idézik elő.

Weisz dr. ügyvéd védőbeszédjében a szeretet lenyegességéből, annak a világot és a társadalmi fantató ő összekapcsoló erejéből indul ki. Aki szeretetből cselekszik, az büntös nem lehet. Így hangzik a etikai és erkölcsi törvény, amely etika és erkölcsi törvények szolgálnak alapu lételes törvényeinkhez. Ez az eset, amelye most tárgyalunk, ugymond, megrázó összütőzé se az etika, e kölcsei és lételes törvényeknek, mert vádlott szeretetből ölt, ama nagy szereteből, amelylyel szülői és kis testvéreje iránt viseltetett. Láttá, hogy szülőnek nemcsak, hogy segítségére nem lehet, hanem anyagi vesztüket tagja okozni. Elhatározta tehát, hogy öngyilkos lesz. Ez már maga is belóg agyra mutat. Ehhez járult még kis öccsének súlyosabb megbetegedése, hallani kellett ennek szivetrázo panaszait és látni szülőnek szomorúságát; ebben a zavart állapotban érlelt el meg benne az a téveszme, hogy minden, nem csak az ő, hanem kis testvérenek is a halálával változhatik jóra és a téveszmétől vesztve követte el cselekedetét.

A vád-és védőbeszéd után az esküdtörzs a törvényszék által megszövegezett következő kérdések előntézésére:

I. Főkérdés.
 Büntös vádlott abban, hogy övére, 1903. november 29-én a bűnjelű szolgáló forgópisztolyból elrett lövéssel szándékosan, de nem előre megfontolt szándékkal megölte.

Ha igen, II. kérdés.
 Cselekedetét vádlott öntudatlan állapotban követte-e el, vagyis elmelebeltség annyira meg volt zavarva, hogy akaratának szabad elhatározási képessége teljesen hiányzott?

Visszavonulnak és rövid tanácskozás után az első főkérdésre nem-mel felelték, így tehát a második kérdés tárgyalatlan jelt.

A bíróság tehát az esküdtörzs ezen veredükje alapján felmentő ítéletet hozott.

— Svajzoi szaktudósító. A kereskedelmiügyi m. kir. miniszter dr. Procopius Béla miniszteri segédutkárt Bern-be, Svájc területére kiterjedő működési körrel, szakudósítói megbírással ki-küldte.

A háború.

Megbízhatatlan hősétek.

Pétóvár, jun. 7.

Mukdenből jelentik, a Novostoi-nak, hogy Gurko alezredesnek sikerült a japán harcvezonalon áthalatva, Port-Artur-ból Mukdenbe jutnia.

Naszád és templom.

Páris, jun. 7.

A Petit Parisiennek táviratozók Pétóvárról, hogy e hó 3-án négy tengerialatt járó naszádot és két tábori szét-szedhető templomot küldtek el Pétóvár-ról e célra épített vasti kocsiokon Wladivosztkba.

A hivatalos jelentés.

Pétóvár, jun. 7.

Kuropatkin tábornok Miklós csárhoz címzett június 5-iki távirata a következőket tartalmazta: Június 3-án kozákjainkat megüldözte a japán gyalogság, mely a Kaszja Pudza nevű falu mellett lévő magaslatokat tartotta megszállva. Az ütközet kezdetén megkísérelték a japánok áthalatni a Kulenziko folyón, azonban ovasütőgök pontos tüzelése fenntartotta őket. A kozákoknak ugyanis sikerült az ágyukat magasra felvonatni. A segítésü elkerült megerősítések és az ágyuk töltése a japánokat állásuk elhagyására és visszavonulásra kényszerítette. A puskatüz dőlütán 1-től 6 óráig tartott. Japán részről 6 század vett részt az ütközetben, a melyek közül négy erősítésük érkezett. Az ellenséges elánczolások jól voltak készítve és teljesen gondossággal álcázva. Lovaságyukin kitűnően lőttek. Főképen ezek tünének köszönhetjük sikerünket. Veszteségünk a következő: elesett Starikov a kozákok parancsnoka, két tiszt könnyen megsérült, 11 kozák súlyosan, kettő pedig könnyen sebesült meg. A japánok veszteségét nem tudjuk, de az bizonyára nagyobb mint a miénk.

Gilinsky tábornok jelentése.

Pétóvár, jun. 7.

Gilinsky tábornoknak a hadügyminiszterhez intézett távirata jelenti június 3-áról: Stó-sel tábornok pótdőlg közli táviratához a június 21-ig való időre vonatkozólag, hogy a helyzet akkor a következő volt: A japán hadsereg először a Sámson-hegy-hez érkezett, de még nem szánta el magát arra, hogy az egy századtól megszállt Csinesu várost megüldözd. Erre az ellenség megszállta a Kovel-élezigetet és nagy csapatzállító hajókat küldött a Kunoce-árból, melyek azonban kénytelenek voltak tüzésüségünk tüzelése folytán visszavonulni. Csapatunk ezután a talienvani öböl déli partján lévő állást szállított meg, továbbá a nangualin-dalini vonalat és az összes többi öbölket. Egy ellenséges hajóhad az egész partot ostromolta és majd az egyik, majd a másik öböl lövöldözött a nékül, hogy takarékoskodott volna a lövegekkel. 18-án éjjel Port-Artur ostromolták, miközben egy katoná elesett, négyen megsébesültek. Június 14-én a japánok partra akartak szállni a Kerr-öbölben, a mi azonban nem sikerült nekik. E közbén egy ellenséges cirkálóhajó elűlyedt. Június 15-én japán csapatok két uton haladtak előre Szandzilipra és Gocaline irányából dél felé zárt sorokban, aminek folytán a tüzésüg tűze nagy károkat tett bennük. A Gocaline felől jövő csapat gyalogságunk tűzébe került, a mely nagy károkat okozott az ellenségnek. Mikor az ellenség sorai kifejlődtek, hat tüze volt és 24 zászlója. Az ellenséges haderő túlnyomó száma folytán több csapatunk visszavonult és a japánok megszállították az előrenyomulást. Stó-sel tábornok nagyon dicsérelőleg nyilatkozott csapatainkról és azok vezetéséről, kik az akcióban résztvettek. Június 17-én reggel csapatunk, kozákok és vadászok, megszáll-

lották a Csinesutól északra levő magaslatokat. Egyes ellenséges járőrök jelentek meg a hegyeken. Június 18-án három japán század megtámadta száz főnyi vadászcsapatunkat a Sámson-hegy nyugati lejtőjén, de visszaverték. Beérkezett jelentések szerint az egész japán hadsereg Saansiliputól északra volt. 30,000 főnyi gyalogságból 1500 főnyi lovaságból és az ostromtelepből állott. Csapatunk szemlére kiváló. Veszteségünk június 14-étől 21-ig tíz tiszt és 175 főnyi legénység. Japán foglyoknál orosz-japán szótárakat találtak, a melyeknek szövege a port-arturi és dalini viszonyokhoz volt alkalmazva. Ezeket a csapatokat nyilván már régen Port-Artur ellen szánták.

A vasúti tizenhárom.

A tárgyalás mai negyedik napján a bíróság folytatta a tanúk kihallgatását.

Első tanu Kardos Emánél máv. vonatkísérő.

— Tud ön arról, hogyan választották meg a 13-as bizottságot.

— Szavazás utján.

— Minő tevékenységet fejtettek ki a vádlottak a mozgalomban, büjtögtették társaikat.

— Nem büjtögtették.

— A szavazás hogyan történt.

— Szavazócédulákat osztogattak kinn a Zugióban.

— Sok ember volt kinn.

— Mintegy 12,000 ember.

— Kik osztogatták ezeket a cédulákat?

— Nem tudom.

— Ki hirdette ki az eredményt? — Nem tudom.

Dr. Baracs: Tisztelettel kérem az ügyész urat, hogy tekintettel a terem rossz akusztikájára, kérdéseit hangosabban sziveskedjék feltenni.

Elnök: Ön már felkértem erre az ügyész urat.

Dr. Rác Dezső: Ide ülhetne az ügyész ur erre az oldalra:

Dr. Gesztí ügyész: Ha a védők urak parancsokjait szivesen megteszem.

Schmidbauer Gyula máv. raktárnok Fodor Árnin vonatmálházó a zugli sztrájkantján a 13-as bizottság megválasztását illetőleg a szavazás megjeléséről tesznek vallomásokat.

Dr. Bischitz Kersa orvos a következő tanu.

— Mire hívánja a védelem a tanut ki hallgatni?

Dr. Benedek János: Arra nézve, hogy az angyalföldi polgári körben apr. 17-én tartott értekezleten milyen határozatot hoztak, hogy folyt le, mi történt ott?

— Emlékszem erre a gyűlésre, amelyen az angyalföldi helyi bizottság hívott egybe. A gyűlésen Faludy elnököt, ott volt Turcsányi is.

— Nem voltak igaztó beszédek?

— Volt ott egy ember, a ki sürűn emlegette a sztrájkot, de Faludy elnök és Turcsányi figyelemztették, hogy ilyen szót ne használjon.

— Itt van az az ember?

— Nem emlékszem az arczárára.

— Turcsányi nem igazoltott ott? — Nem.

Tanu megeskették.

Radó Richárd hírlapíró a következő tanu.

— Tud-e ön arról, hogyan lett megválasztva a 13-as bizottság.

— A választás a sztrájkantján folyó szavazócédulákkal.

— Ki osztogatta ezeket a cédulákat.

— Maga a vasutas tömeg.

— Nem a vádlottak magok?

— Nem.

— Védő azon a szavazócédulán több

— Igen, jogában volt mindenkinek azt törölni, akik akar.

Dr. Polláczek Sándor: Tudja azt tanu ur, hogy Breuer neve nem volt ezen a cédulákon s még is meg lett választva.

— Igen, ezt tudom, Breuer nevét ráírták a cédulákra.

Vázsonyi kérdésre elmondja a tanu, hogy apr. 19-én a Demokrata-körben, az ott levő 13-ás bizottsági tagok mily nagy megdöbbenéssel fogadták a sztrájk kitérősenek híráit.

Landler: Ott volt tanu ur az apr. 18-iki máv. alizist körben megtartott gyűlésen, melyen Justh elnököt?

— Jelen voltam.

— Emlékszik-e arra, hogy Justh elnök kijelentette, hogy az apr. 20-iki nagygyűlés meg lesz tartva.

— Igen, ezt a kijelentést megtette.

Dr. Gyórfy: Miért történt így a 13-as bizottság megválasztása?

— Ugy tudom azért, nehogy a rendőrségnek alkalma nyíljon a beavatkozásra. Tanu esküt tesz.

Hock János orsz. képviselő kihallgatására kerül a sor.

— Igen-e, hogy a tizenhárom bizottság tagjai már apr. 20-án hajlandók voltak elfogadni Vörös László proposzióját?

— A sztrájk kitörése utáni napon a tanfőrá kimentem, még pedig azért, mert a kerületben sok vasutas lakik, akik a nyugdíjüggyel rendezése miatt felkértek, hogy tegyem szövé a parlamentben. Hogy adatokat szerezzek, Marguit urat kerestem, aki mint vasutast, szakembernek ismertem el vasuti ügyben, Marguit ur nem volt otthon, kinn volt a sztrájkantján. Nem akartam eleinte oda kimenni, mert attól tartottam, hogy kimenetelem látra fogják magyarázni. Marguit azonban telefonált, hogy a sztrájkantjánál nem jöhet be, hanem ha akarok vele beszélni, menjek én ki s hívassam ki. Erre aztán ki is mentem. Ott találtam kinn a sztrájkantján Vörös László nyug. államtitkár és Vázsonyit. Összeültek a 13-as bizottsággal s egy békelettervezet dolgoztak ki. Másnap azonban arról értesültem, hogy a tömeg nem fogadta el ezeket a békeponokat. Erre újra kimentem közzéjük s a lelkükre akartam beszélni. Meghallgattak, meg is éljenek, de azt mondák, hogy köszönök jó akaratomat, de tanácsomból nem kérnek.

— Mit gondol tanu ur, a 13-as bizottság minő befolyása volt a tömegre?

— Azt hiszem nagyon kevés. En az gondolom, hogy a nép is gondolkozik.

Bakonyi Samu közbeszól: Nemesek az ügyészek. (Derűltség.)

Hock János . . . A tömeg azt mondta, hogy nem enged, mert ha még két napig kitartanak, győzni kell nekik.

Dr. Bakonyi Samu: Láta a tanu ur, hogy a bizottság tagjai igazáltak volna a tömeget?

— Nem láttam.

— Hát azt, hogy érintkeztek volna a tömeggel?

— Ezt csak annyiban észleltem, hogy amikor a virslit főzték, kinn a sztrájkantjánál egyik-másik bizottsági tag felügyelt arra, hogy mindenki kapjon.

Ezután a védők intéztek több kérdést a tanuhoz. Dr. Gyórfy Gyula kérdése közben az elnökkel szóváltásba eredt. Az incidens folytán az elnök kénytelen volt a tárgyalást 10 percre felüggeszteni. Szünet után az elnök Gyórfyit a szóváltás miatt elnöki jogánál fogva rendmentesítette.

Hock a védők kérdéseire kijelenti, hogy neki a mozgalomban az tetszett legjobban, hogy a tisztviselői-tagjai a bizottságnak kijelentették, hogy nem a saját fizetésük emelését, illetve rendezését sürgették, hanem a kis javadalmazási alizistek, sztrájk és hasonállású máv. alkalmazottaké.

Dr. Gyórfy: Miért nem tárgyaltak a vasutakkal az igazgatóüggyel?

— Ön arról győződtem meg, hogy tiszt, viselő, alizist, szolgál előtt nem volt gyűlöletben senki, mint éppen az igazgatósság, amely a vasutasokra nézve hozzáférhetetlen, gőgös és büszke, úgy, hogy még az egyéni jogaikról is megfosztja őket.

Dr. Gát Jenő: Érintkezett a 13-as bizottság a hatóságokkal is?

— Ugy tudom igen, — a rendőrséggel! (Derűltség.)

A bíróság a tanut megeskette. (A tárgyalás folyik.)

Készülő kormányválság Szerbiában.

A belgrádi Stampa — mint tudó, sítónk táviratozza — mai számában nagy leleplezés közöl, amelynek nyilván a Wosics-kormány leköszönése lesz a következménye. A minisztertanácson — írja a Stampa — Pasics bemutatja a minisztereknek a kinevezendő diplomaták névsorát és a kormány valamennyi tagja kifogásolta a névsort. A nézeletléris következtében Pasics el van tőkélve arra, hogy lemond.

A delegáció.

A magyar delegáció ma délelőtt 10 órakor tartotta Széll Kálmán elnökölte aiat ötödik teljes ülését. A magyar kormányt Tisza István gróf miniszterelnök és Nyiri Sándor honvédelmi miniszter képviselik. A közös miniszterek közül megjelentek Pitreich lovag hadügyminiszter, Burján pénzügyminiszter és Spaun admirális.

Attérve a napirendre, az országos bizottság végleges szerkeztében megállapítja a hadügyi költségvetést.

A tengerészeti költségvetés.

Telesi Sándor gróf előadó, nagy előkészítéssel készült beszédével akarja bizonyítani, hogy az újabb terhek feltöltendű szükség van. A költségvetés eloadását ajánlja.

Okolicsányi László delegátus szajint a monarchianak nagyon kevés érdeke van a tengeren és így aránytalanul tartja az óriási költségvetést, a melyet most a tengerészeti vezetőség követel. A tengerészeti ügyek vezelője azt mondta, hogy a nagy hadihajók építése már elkészült és most torpedókat épített. A jelenleg folyó orosz-japán háboru bizonyítja, hogy erősségű is van. De ez még nem teszi szükségessé a nagy hadihajók építését, hanem a szükséges hadihajók építését, a melyet a magyar ipar teljesíteni képes.

Bolgar Ferenc delegátus hosszabb beszédben vódi a tengerészeti vezetőséget. Öszzehasonlítja a külföldi államokkal a mi tengerészeti viszonyainkat, a miből világosan kiténik, hogy mi sem stagnálhatunk. A vezetőség kötelessége érdekeinket megvédeni, de ezt csak úgy lehet, ha módot adunk erre és nem vonjuk meg tőle a szükséges segítséget. Számadatokal bizonyítja, hogy mennyire kerül egy hadihajó. A költségvetést, bár nagyon magas, mégis megszavazza, mert tudja, hogy erre a hadvezetőségnek feltétlenül szüksége van. Kéri, hogy a magyar ipar a quota arányában részesítse.

Spaun admirális helyett Sényi sorhajóhadnagy adta meg a kívánt felvilágosításokat. Kijelenti, hogy a tengerészeti vezetőség a legminimálisabba recudálni költségvetést, de az abban folsorolt adatok nem nélkülözhető.

A költségvetés megnyagobbitásához hozzájárul, hogy a létszámot emelni kell, mert a mostani nem elégséges már. Hajóink mind régiek, nem felelnek meg a követelményeknek, nem vállalhatja a vezetőség.

erte a felelősséget. A magyar ifjak belépésére vonatkozólag azt mondja, hogy a hány magyar jelentkezik, annyit fel is is vesznek.

Tisza István miniszterelnök: A katonai csendőre kéri kiadásokat a monarchia biztonság érdekében egy dolganak kell tekinteni. Körülbelül 180 millióra rug az az összeg, amely már a költségvetésben szerepel, ehhez körülbelül 220 millió járul az új ágyúk költségeire. Az összes költségeket, akár tengerészet, akár a hadsereg részére fel kellett venni a költségvetésbe, mert így áll tisztán az ember előtt. Hogy a mai hadihajók mikor válnak hasznavehetővé, az a körülményektől függ. És ha ez előbb vagy utóbb beáll, akkor ezek fedezéséről késő gondoskodni.

A magyar kormány nem vállalhat felelősséget, hogy a haditengerészet szükségleteit ne elégítse ki.

Okolicsányi László delegatus félreérteti szavait magyarán. Szándékosan választotta el a tengerészet szükségletét a hadseregtől. Ő nem tévedett.

Tisza István miniszterelnök röviden reflektál Okolicsányi szavaira és kijelenti, hogy az országra előnyösebb, ha a hadsereg és a tengerészet költségvetését nem választják el. A delegáció ezután a tengerészeti költségvetést általában elfogadja.

BUDAPESTI HIREK.

A király és a női szülészeti klinikán.

— Saját tudósítónktól. —

Nagy ünnepre készül ma a II-dik számú női szülészeti klinika. Feléges látogatója akadt a király O felseje személyében. A környék és az utcák, amelyen a király végig ment, zászlósdísz öltöttek ez alkalomra, a klinika pedig gyönyörűen volt pálmá és babérfakkal feldíszítve.

Az utcáról hatalmas hibor szőnyeg vezetett a kapuhoz és a kapu előtt díszruhás rendőrök állottak sorfalat. A meddig szem látott, mindent sok-sok ember, kik mind a király érkezését várták. A környékön a házbellek az utcára szóló ablakákon szőnyegeket terítettek ki és virágokkal díszítették erkélyeiket.

(A király jön.)

Pár perczel egy óra előtt a messziről morajló éljenzés a király közeledtét jelezte. Pontban 1 órakor — a hagyományos ponosságban biven — gördült a kapuhoz a király hintója. A király a lovastábornoki egyenruháját viselte. Mellette balról Boifras főhadsegéd állt.

Az utána következő kocsi **Drancourt** szárnysegédét hozta. — A király fiatalos frágességel szállt ki a kocsiból és dé czezen haladt az épület előcsarnokába, a hol **Berezovics Albert** miniszter, **Taufertanár**, **dr. Tóth István** adjunktus, **Heinrich Gusztáv** rector, **Tanhoffer** orvos kari dekan **Dr. Tóth Lajos** miniszteri osztálytanácsos, **Deáki Sándor** gazdasági igazgató és **Kaiser József** műépítész fogadták.

Látogatás az épületben.

A fogadtatás után az első emeletre vezették a királyt, a hol **Cristian S. J.** amerikai orvost mutatták be. A király hozza szasan beszélgetni vele és megkérdezte, mit csinál itt, Erre elmondta, hogy tanulmányúton van itt és Budapest annyira tetszik neki, hogy hosszabb ideg maradjon itt.

Azután a tanterembe ment a király a hol 120 növendék hársány éljennel fogadta. A király megkérdezte:

— Ez mind orvos?
— Igen felség, a szünidei orvoscsapat hallgatói.

— Nagyon szép, hogy még a szünidőben is tanulni akarnak.

Azután a terveket mutatták meg a királynak.

— Az építkezés nagyon czélszerűt, jegyezte meg a király.

Majd az ablakhoz ment és gyönyörködve nézte a szép nagy keret.

— Igazán szép kert, mondta.

Az 1-ső számú körterembe ment azután a király, a hol **Makaráné** kérdezte meg, hogy hogy érzi magát. Az asszony mellett négy kis gyermeke volt, a melyek mind természetellenes módon jöttek a világra. Az egyik császárvágyással, a másik más mütéttel. Az asszony négy éves kislányá mag is éljenze a királyt, a mire a király mosolygott.

Majd a muzeumot, könyvtárt és műtőt mutatták meg a királynak, aki igen elismerőleg nyilatkozott mindenről. Lent az emlékönyvbe írta a nevét és a közönség jelkes óvatizója között a **Bárony János** szülészeti klinikájára hajtottat. Innen még a **Rézsei** klinikára ment a hol mindent megnézett és megelégedést fejezte ki.

A klinika hátsó kapuján a király gyalog átment a Szentkirályi-utczán a **Ferencz József** tanítók házába. A kapunál **Józsa Mihály** tanfelügyelő, gondnok és **Ujvári** elnök fogadta a királyt, a ki **Berezovics** miniszterrel érkezett a tanítók házába.

Józsa Mihály üdvözölte a királyt, azután felmentek az első emeletre, ahol O felseje a következő érdekes beszédet mondta:

Teljes elismeréssel vagyok a magyar nőtök azon humánus törekvései iránt, mely a magyar állam támogatásával ezt a jótékony intézetet létrehozta, jöndulatonról és pártfogásomról ez alkalommal s biztosítom.

Iserem a tanítók nehez helyzetét és fontos, magasos feladatait. Uralkodói gondjaim közé számított azok támogatását.

Viszont elvárom a tanítóktól, hogy az ifjúságot Isten, király és haza iránti kötelességre oktassák. Magukat a kötelesség teljesítésétől semmi befolyás által eltántorítani ne hagyják.

Az éljenzéssel fogadott beszéd után a király megtekintette az Olthon tantermei és szobái, azután hazavágtatott a várba

— **Fenyőügy** a bíróság előtt. Má

tegnap híre járt, hogy **Korb Flóris** Nandor műépítész, aki tudvalevőleg a leánya **Korb Margit** nevében panaszt emelt **Fenyő Sándor** ellen, följelentését visszavonta. Ez a híradás, amelyet **Korb Flóris**hoz közel álló neylen sem tekintette kizártnak, nem való s. A rendőrségen, sem az ügyészségen — mint tudósítónk jelenti — ma delig **Korb** panaszát nem vonja vissza.

A terhellet már a napokban hazahozták **Galambó** s valószínűleg a jövő hét elején érkezik **Budapestre**. Visszazérése után úgy csakhamar dűlőre jut, mert — értesüléstünk szerint — semmi akadály sincs annak, hogy a törvényszék a főtárgyalást még a újári szünet előtt megtartsa. A főtárgyaláson több tanun kívül kihallgatják a panaszos **Korb Margit** is. A negetérett leány apja ugyan émi kíván azzal a jogával, hogy még csak tizenöt éves tehát kiskoru leányának újabb kihallgatását megtagadja. Ennek azonban nagy akadály az, hogy **Korb Margit** eddig csak a rendőrség hallgatta ki és újabb kihallgatása nélkül az úgy alig lesz letárgyalható.

Azóta, hogy a rendőrségen az érdeklelt felekkelt jegyzőkönyveket vett fel, sem az ügyészségen, sem a vizsgálóbíró előtt újabb kihallgatások nem történtek. Az akták várják, hogy **Fenyő** visszahozassék a főtárgyalásra. A jegyzőkönyveket, sem **Korb Margit** vallomását, sem a tanukét az ügyészség nem csatolta ahhoz az átirathoz, a melyben a **Fenyő** kiadását kérte.

— **Közönség** a rendjelért. **Zaleszky** mre hatvani főszolgabíró a király a **Ferencz József** renddel tüntette ki. A főszolgabíró ma kihallgatáson volt a királynál, hogy a kitüntetést megköszönje.

HIREK MINDENFELŐL.

— **Anglia újabb expedíciója.** Londonból táviratozták, hogy a brit kormány **Kabulba** diplomáciai missziót s valószínűleg expedíciót is fog küldeni, mert az emr ellenségesen viselkedik az angolok irányában.

— **Nasi körözése.** Érdekes körözéslel érkezett ma a budapesti kir. ügyészséghez, **Rómából**. A köröző levél **Nasi Nunzio** olasz közoktatásügyi miniszternek és titkárnak, **Lombardo Ignác**nak a letartóztatását kéri ha **Budapestre** vagy **Magyarországba** szöktetke volna.

A körözéslel alapján a kir. ügyészség az előkelő szöktérények ellen **Magyarország** területére elfogató parancsot adott ki. **Nasi Nunzio** trapani születésű 54 éves, volt közoktatásügyi miniszter, 1 méter 70 cm. magas, sugár, szemei kicsik, sötétbarnák, igen élénkek, orra vastag és hosszú, haja finom sötétszőke, bajusza hosszú, kefeszerű, arczsziene igen halovány, orra jobb oldalán szemölcs van, hajlattan jár és amikor beszél, orra folyton mozog. Feje hátul kopaszmiért is haját ott összefésüli. Homloka nyílt és széles. — **Lombardo Ignác** 1 méter 70 centiméter magas, erőteljes, válla széles, arczsziene barna, haja sima, halántékánál kissé sztrike, el van választva, szemöldökei ivelték és igen sűrűk, szemel barnák, orra szabályos és egyenes, fülei hosszúak, a czimpa igen vastag, álla alacsony, a nyaka rövid és vastag, arca mosolygós. A rend őrség megtette a szükséges intézkedéseket.

x 4 és fél kiló finom **Cuba** kávé 18 korona 32 fillér bérmenive, bárhova. Pörkölt 3 nyers kávé 1 ritól teljeb: kilónként 3 korona ellenében, minden vevő művészes kivétellel, életnagyságu fényképet kap ingyen. Kerjen Argyezést Continental kávémport társaság Budapest, Lipót-körút 13. szám.

— **Jakab István** mérnök malomépítészete A vidéki molnároknak különösen ajánlunk **Jakab István** mérnök (Wegmann rendszerű) malomépítészettét Budapest, II. ker. Horváth-utca 28. Argyezékek, tervek és költségvetések végett fennit címezh kell fordúni.

REGÉNY.

A gyilkos.

— Bűnügyi regény. — (27)

— Ah, ezelőtt, igen, nevetett és félve látja, hogy a jövány öre is rá ragad már csak nem olyan szemtvegen néz mint én. Addig míg csak mások fláról vol, zó, behunyta az igazság előtt a szemét. De most, hogy az öv is veszályban van...

— Milyen tulzás!
— Édes barátom, jegyezze meg jól: felalkoholták sincs, csak egészen alkoholista van. Aki ezt a megérzi mellette, az veszve van, ha erős akarát és komoly lemondani tudás nincs benne. De különben, minő gyönyörűsége van abból, hogy iszik?

— Oh, orvos ur, mikor az ember mámoros erősebbnek érzi magát és mintha a földi kötelek lehámítottak volna róla... Jögorvák, elernyedtek volunk és még a gyönyör iránt sem volt érzékünk, mintha köd ereszkedett volna agyunkra, minden tagunk ólomsluyak. Hirtelen — az ivás után — kivirult az élet, a fej megizstult, a gondolat ujjázstult. Olyan az, mint mikor a színházban a sötétséget a vilárosság kö veti. Egy perczel ezelőtt még éjszaka volt, az éjszaka minden szomorúsággal, minden dermesztéssel, most pedig a nappal tele örömmel. A varázslat hatott, a metamorfózis végbe ment. Nincs elég okom tehát, hogy keressenek és megkeressen magamnak ezt az élvezetet? ...

— Akkor is ha azt mondják önnek, hogy ez a varázslat halálos mérög?
— De néze csak doktor ur a, világon

minden halandó. Nem teszünk egy lépést, a melylyel a véghez ne közelednénk. És ha az egészség-örökre hallgatnánk, akkor tulajdonképpen még léleketzet sem lenne szabad vennünk, attól való félelemben, hogy valami tődbajt kapunk; egy indatnak sem lenne szabad erőt venni rajtunk, mert abból szivbetegség származhatik. Mindenünnen veszály ólálódik reánk. A lényeges most már az, hogy a veszályok közt a legkevésbé unalmasat válasszuk és a hajók közül azt, a melyik a leg-több gyönyört képes nyújtani. Ön a részeskedésről valóóság professzionistuss iszonyattal beszél. Bocsnát kérek, ösmerek embereket, a kik kora ifjúságtól fogva úgy isznak, mint a föld és mégis oly magas kort értek el, hogy az ön vívizői között csak ritkán akadunk olyan öreg emberekre.

— Szerencsétlen fitu, nem látja hát, hogy eleinktve a szervezetben lévő zavaroktól, szociális szempontból is óriási hibát követ el önmagával szemben. Azt hiszi, nem ismerik az ön kicsapongásait? És mivel akarja ön azokat igazolni? Önnek nincs meg az a mentése, hogy fáradt és így szükségé lenne igazolt szerre, az alkohorra, a melynek ugyanebben a tekintetben csak muló hatása van. Önnek nincs szüksege arra, hogy a nyomorát ellelje, miután gazdag és boldog. Ön tehát ugyazól csak dilettáns ennek a bűnnek és pusztán azért iszik, hogy azt az egészségtelen érzést kioldgáse, a melyet az imént itt leirt.

— Kénné alávalóbbat, eilőlésre méltóbbat nem tudok, és, ha a következőknek csak önnek jelenkeznének, tovább nem jutnának! De akkor, amikor önmagát óli meg, a hazáját is mególi! A francia faj gyökereit, van megtámadva azoktól a kicsapongásoktól, a melyeket ön elkövetett. És ön, szerencsétlen, valamint azok, akik az ön példája után indulnak, legbüszkesebb szövetségesei az ellenségeinknek. mert önök biztosítják nekik az országunk fölött a szupremáciát.

(Folytatása következik.)

Dr. Hegedűs József

fogorvosi rendelő-intézetét
folyó évi május 1-én Lipót-körút 16. sz. alól
Kerepesi-ut 82.
szám alá helyezte át.

Gyógy-borokat és gyógy-cognacot

klitna minőségben hasított forgalomba a **Palástin** bevált társaság. **Pompá veras**, **Medos**, **Joréaux**, **St-Julien**, **Portwein**, **Alicante** és fehér **Sauterne** **Muscat**, **Malaga** borát különösen jót tesznek el szegény II. vitéz és a hábbadós betegnek. Ezek illatosságát megvizsgálták a legkifináltabb vevőgyezsek (Prof. Pouché Par s. Prof. Vesigo Odean s. s.) és azokat minden tekintetben ajánlják.

A **Paris** Pasteur-Intézet hivatalos rendelését használja.

Megrendeléseket elfogad:
Herzog és Tánzer
Budapest, VII. Erzsébet-körút 42.

Nagyobb városok részére egyneműli aláírású keresünk. 3888

DELBECK & Co.

Reimsi pezsgőbor-gyár

főraktára

Brázay Kálmán-nál

fúster- és csomog-kereskedő
Budapest, Múzeum-körút 23. sz.

